

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

«Για την αντικατάσταση του άρθρου 7 του Ν. 2112/1920».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ο σκοπὸς τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 2112/1920 (ΦΕΚ -- Α' 67/18.3.1920) ἦταν νὰ προστατεύει τοὺς μισθωτοὺς ἀπὸ τὸν κίνδυνον νὰ ἐξαναγκαστοῦν σὲ ἀποζημίωση ἀπ' τὴν ἐργασία τους καὶ συνεπῶς νὰ χάσουν τὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπ' τὸν ἐργοδότη πού θὰ ἐπιδίωκε τὴν ἀπόλυσή τους χωρὶς ἀποζημίωση μὲ τὴ μέθοδο τῆς μονόπλευρης βλαπτικῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τῆς σύμβασης ἐργασίας. Ὁ σκοπὸς αὐτὸς τοῦ Νόμου, φαίνεται, καθαρὸ ἀπ' τὸ κείμενο τοῦ ἄρθρου 7, πού ορίζει ὅτι: «Πᾶσα μονομερὴς μεταβολὴ τῶν ὄρων τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως, θεωρεῖται ὡς καταγγελία ταύτης, δι' ἣν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου», δηλ. ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται σὲ ἀποζημίωση τοῦ μισθωτοῦ σὰν νὰ τὸν εἶχε ἀπολύσει.

Ὅμως τὰ Δικαστήρια ἐρμηνεύοντας καὶ ἐφαρμόζοντας τὸ ἄρθρο 7 μὲ ἄκρατο νομικισμὸ, κατέληξαν ν' ἀσπῆνουν τελείως ἀπροστάτευτα τὸν μισθωτὸ ἀν ἀπὸ οἰκονομικὴ ἀνάγκη, ἢ κάτω ἀπ' τὴν ἀπειλὴ διοικητικῶν κ.ἄ. κυρώσεων (ὅπως ἐγίνε ἐπιδικαστικῆς) δὲν θέλησε νὰ θεωρήσει τὴν μονόπλευρη μεταβολὴ σὰν καταγγελία τῆς σύμβασης ἐργασίας, ἀλλὰ ἐξακολούθησε νὰ ἐργάζεται καὶ κάτω ἀπ' τοὺς νέους χειρότερους ὄρους, χωρὶς μάλιστα νὰ ἐπιδικάζωιν τὸ ἀντάλλαγμα τῆς ἐπιπλέον ἐργασίας του. Ἔτσι, ἢ ὑπ' ἀριθ. 565/1970 ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐνομολόγησε ὅτι ὁ μισθωτὸς δὲν δικαιούται ὑπερωρακὴ ἀμοιβή, ἐὰν ἀποδεχτεῖ τὴ μονόπλευρη βλαπτικὴ μεταβολὴ ρητὰ ἢ σιωπηρὰ γιατί τότε γίνεται συμβατικὴ, καὶ «ἀποκτᾶ πλήρη ἰσχύον», καὶ μάλιστ' α «ἔστω καὶ ἀν ἀρχικῶς διεμαρτυρήθη ὁ μισθωτὸς διὰ τὴν βλαπτικὴν μεταβολήν».

Ἐπειδὴ ἡ μετατροπὴ αὐτὴ τοῦ Νόμου ἀπὸ φιλεργατικὸ σὲ ἀντεργατικὸ, εἶναι: ἔθικη. Προτείνουμε τὴν αντικατάσταση τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 2112/1920 μὲ τὴ πῶ κατω διάταξη.

Ἀθήνα 25 Ἰανουαρίου 1978

Οἱ Βουλευτὲς πού προτείνουν

Ἀπόστ. Κακλαμάνης, Ἰωάν. Ζαφειρόπουλος, Ἰωάν. Σκουλαρίκης, Ἐλευθ. Βερυβάκης, Δημ. Τσοβόλας, Νικ. Ἀθανασόπουλος, Ἀναστ. Ἰντζές, Ἀθαν. Σκουλάς, Γεώργ. Κατσιμπάρδης, Δημ. Σαπουντζῆς, Στέφανος Τζουμάκας, Ἀναστ. Καρράς.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρο Μόνο.

Τὸ ἄρθρο 7 τοῦ Ν. 2112/1920 ἀλλάζει καὶ γίνεται:

«Πᾶσα μονομερὴς βλαπτικὴ μεταβολὴ τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως ἐξηρητημένης ἐργασίας, δύναται νὰ θεωρηθῆ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ μισθωτοῦ εἴτε ὡς καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας, δι' ἣν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. εἴτε ὡς ἀδικοπραξία ὑπὸ τοῦ παραμένοντος εἰς τὴν ἐργασίαν μισθωτοῦ, ὅστις δικαιούται πρὸ ἢ μετὰ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως ἐργασίας ν' ἀξιώσει ἀποζημιώσιν καὶ χρηματικὴν ἰκανοποίησιν τῆς ἠθικῆς βλάβης του».

Ἀθήνα 25 Ἰανουαρίου 1978

Οἱ Βουλευτὲς πού προτείνουν

Ἀπόστολος Κακλαμάνης, Γιάννης Ζαφειρόπουλος, Τάσος Ἰντζές, Θανάσης Σκουλάς, Γεώργ. Κατσιμπάρδης, Γιάννης Σκουλαρίκης, Ἀναστ. Καρράς, Δημ. Σαπουντζῆς, Στέφ. Τζουμάκας, Ἐλευθ. Βερυβάκης, Δημ. Τσοβόλας, Νικ. Ἀθανασόπουλος.